

Tento informační přehled byl vypracován ve spolupráci s Radou notářů Evropské unie (CNUE).

1 Jakým způsobem se vyhotovuje pořízení pro případ smrti (závěť, společná závěť, dědická smlouva)?

Pořízení pro případ smrti lze učinit třemi způsoby: a) prostřednictvím závěti, která může být i společnou závětí, tzv. *unica carta*, pořízenou mezi manželi, b) prostřednictvím tajné závěti, uložené zůstavitelem nebo notářem u soudu, c) pokud zůstavitel nezanechal závěť, pozůstalost se rozdělí v souladu s pravidly zákonné dědické posloupnosti.

Prostřednictvím závěti může zůstavitel nakládat s celou pozůstalostí i s její částí. Majetek, s nímž závěť nenakládá, se rozdělí v souladu s pravidly zákonné dědické posloupnosti. Závěť může zakládat univerzální titul, jímž zůstavitel odkazuje celou svou pozůstalost jedné nebo více osobám (označovaným za dědice), nebo dílčí titul, jímž zůstavitel odkazuje odkazovníkovi odkaz.

2 Mělo by být pořízení registrováno? Pokud ano, jakým způsobem?

Notář ve lhůtě 15 dnů od pořízení závěti požádá o zápis do veřejného rejstříku. Tajnou závěť může zůstavitel předložit soudci nebo soudci soudu pro nesporné věci (*Court of Voluntary Jurisdiction*); závěť lze i osobně předat notáři, který ji ve lhůtě čtyř dnů předá do úschovy soudu pro nesporné věci.

3 Existují nějaká omezení svobodného nakládání s majetkem v případě smrti (např. povinný dědický podíl)?

Občanský zákoník upravuje institut povinného dědického dílu. Jedná se o peněžitý nárok na část pozůstalosti zůstavitele, kterou zákon vyhrazuje potomkům zůstavitele na úkor pozůstalého manžela. V souladu s ustanovením § 616 zmíněného zákona činí povinný díl náležející dětem bez ohledu na to, zda byly počaty či narozeny v manželském svazku či mimo něj, popřípadě osvojeny, jednu třetinu hodnoty pozůstalosti, nejsou-li děti víc než čtyři, a polovinu hodnoty pozůstalosti, jestliže je dětí pět a více.

4 Pokud pořízení pro případ smrti neexistuje, kdo dědí a kolik?

Nezanechal-li zůstavitel závěť, je-li závěť neplatná, odmítnou-li dědicové dědictví či nemohou-li dědit, popřípadě nemají-li dědicové právo na dědictví, dědí se podle pravidel zákonné dědické posloupnosti.

V takovém případě přechází dědictví na základě zákona na potomky zůstavitele, jeho předky, příbuzné ve vedlejší linii, manžela či na stát. Pravidla zákonné dědické posloupnosti jsou založena na stupni příbuznosti počítaném podle generací. Nezanechal-li zůstavitel žádné oprávněné dědice, přechází pozůstalost na stát.

V souladu s pravidly zákonné dědické posloupnosti nemůže dědit nikdo, kdo zůstaviteli bránil v pořízení závěti podvodným nebo násilným způsobem a kdo z tohoto důvodu není dědicem způsobilý a není hoden dědictví získat.

5 Který orgán je příslušný:

5.1 v dědických věcech?

K rozhodování sporů týkajících se dědictví mají pravomoc maltské soudy. Soud pro rozdělení pozůstalosti má zvláštní příslušnost (*The Partition of Inheritances Tribunal*) v případech, kdy se dědicové na způsobu rozdělení pozůstalosti nedohodnou.

Obecně platí, že pokud nevystane spor, účastní se řešení dědických záležitostí notáři a advokáti.

Zainteresaná osoba se rovněž může obrátit na soud pro nesporné věci s žádostí, aby v souvislosti s dědickým řízením vydal rozhodnutí v její prospěch.

5.2 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí dědictví?

Soudní tajemník (*Registrar of the Court*) a notáři.

5.3 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí odkazu?

Soudní tajemník (*Registrar of the Court*) a notáři.

5.4 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí povinného dědického podílu?

Soudní tajemník (*Registrar of the Court*) a notáři.

6 Stručný popis postupu k vypořádání dědické věci podle vnitrostátního práva, včetně vypořádání majetku a jeho rozdělení (včetně informací o tom, zda byl postup k vypořádání dědické věci zahájen soudem, nebo zda jej zahájil jiný příslušný orgán bez návrhu).

Dědické řízení se zahajuje okamžikem, kdy se zainteresovaná osoba obrátí na notáře či advokáta, aby prověřil, zda není ve veřejném rejstříku záznam o závěti pořízené veřejnou listinou či zda není u soudu uložena tajná závěť. V návaznosti na tento krok je zahájeno dědické řízení. V jeho rámci notář či advokát identifikuje dědice a odkazovníky, jsou-li nějakí, a podá jim zprávu o výsledku pátrání po závěti. Následně je pozůstalost rozdělena v souladu s poslední vůlí zůstavitele. Nezanechal-li zůstavitel závěť, rozdělí se pozůstalost v souladu s pravidly zákonné dědické posloupnosti.

Jak movitý, tak nemovitý majetek může být prodán, souhlasí-li s tím všichni dědicové, přičemž výnos z prodeje se mezi dědice rozdělí podle podílů stanovených v závěti.

Vznikne-li spor, například pokud jde o platnost závěti či o způsob rozdělení pozůstalosti, může se dotčený dědic obrátit na obecný soud prvního stupně (*First Hall of the Civil Court*), popřípadě na soud pro rozdělení pozůstalosti (*Partition of Inheritances Tribunal*).

7 Jak a kdy se člověk stane dědicem nebo odkazovníkem?

Dědické řízení se zahajuje okamžikem smrti zůstavitele, popřípadě v den, kdy rozsudek prohláší osobu za mrtvou z důvodu její dlouhodobé nepřítomnosti nabytí právní moci.

Nikdo není povinen přijmout dědictví, které na něj napadá. Prohlášení o přijetí dědictví může být učiněno buď výslovně, nebo konkludentně. O konkludentní přijetí dědictví se jedná v případě, že dědic učiní úkony, z nichž vyplývá jeho záměr dědictví přijmout, a o výslovné přijetí se jedná, pokud přijetí dědictví prohlásí ve veřejné nebo soukromé listině. Dědictví však není možné konkludentně odmítnout.

Pokud jde o odkaz, odkazovník může ode dne smrti zůstavitele u dědiců nárokovat předmět odkazu.

8 Jsou dědicové odpovědní za dluhy zůstavitele? Pokud ano, za jakých podmínek?

Ano, dědicové ručí za dluhy zůstavitele v míře a způsobem stanoveným zůstavitelem. Nezanechal-li zůstavitel závěť, popřípadě nestanovil-li v ní způsob rozdělení dluhů, ručí dědicové za dluhy v poměru odpovídajícím jejich dědickému podílu. Za dluhy vážnoucí na pozůstalosti osobně ručí každý z dědiců.

Jestliže některý z dědiců drží majetek, který je za účelem krytí dluhu zatížen zástavou, ručí za celý dluh váznoucí na tomto majetku. Jestliže některý z dědiců v souvislosti s ručením za zástavu zaplatil více, než odpovídá jeho podílu na společném dluhu, má vůči ostatním dědicům nárok na kompenzaci až do výše jejich dědických podílů.

9 Jaké dokumenty a/nebo informace se obvykle vyžadují pro účely registrace nemovitého majetku?

Dědické právo nestanovuje povinnost dědice zapsat nemovitý majetek, který zdědil. V souladu s právními předpisy o převodu a přechodu vlastnického práva (*Duty on Documents and Transfers Act*) platí, že osoba, která dědí nemovitý majetek, musí nechat zapsat prohlášení o *causa mortis* do veřejného rejstříku. Toto prohlášení obsahuje datum, údaje o zůstaviteli a jeho dědici/odkazovníkovi, datum a místo smrti, popis dědictví, titul pro převod nemovitého majetku, jeho hodnotu, místo pořízení prohlášení a podpis osoby činící prohlášení a notáře.

9.1 Je jmenování správce pozůstalosti povinné nebo povinné na vyžádání? Pokud je povinné nebo povinné na vyžádání, jaké kroky je třeba podniknout?

Není třeba, aby byl jmenován správce pozůstalosti.

9.2 Kdo je oprávněn vykonávat pořízení pro případ smrti zůstavitele a/nebo spravovat pozůstalost?

Dědic nebo vykonavatel závěti.

9.3 Jaké pravomoci má správce pozůstalosti?

Správce pozůstalosti nebo vykonavatel závěti sestaví soupis pozůstalosti. Tato osoba vykonává práva spojená s pozůstalostí a pečuje o ni, zabývá se žalobními nároky vznesenými vůči pozůstalosti, spravuje z titulu uschovatele peněžní prostředky tvořící danou pozůstalost či získané z prodeje movitého či nemovitého majetku a skládá účty dotčeným osobám.

10 Jaké dokumenty se běžně vydávají podle vnitrostátního práva v průběhu nebo na konci řízení o dědictví k prokázání statusu a práv oprávněných osob? Mají specifické důkazní účinky?

Obecně platí, že na důkaz statusu a práv oprávněného dědice nejsou vystavovány žádné doklady, jelikož dědictví na dědice přechází automaticky okamžikem smrti zůstavitele. Zainteresovaná osoba se nicméně může obrátit na soud pro nesporné věci s žádostí, aby soud v její prospěch zahájil dědické řízení.

Poslední aktualizace: 06/03/2017

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.